

18-02-2026

† ΟΡΘΡΟΣ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΥ
(† Ψυχασάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω).
Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων

ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὦ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

Αὐξεντίου.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς

ᾠχον β' τό, Ἀλληλούϊα ἐκ γ'

ᾠχος πλ. δ'

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. (δὲς)

Σπῆχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω,
καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἀλληλούϊα, γ'

Σπῆχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, γ'

Ἀπολυτίκιον,

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιланθρώπως
πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον
πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ,
ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... ᾠχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθε-
ντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη καὶ Θεῷ
ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. δ'

Ὁ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχο-
μεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον,
πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Μικρὴ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Goί, Κύριε.

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Εἰς τὴν Ἀ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ

ᾠχος β'

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου
ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς
Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν
δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τὴν
ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς
φιάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κα-
τεύθυνον, ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν
Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Σπῆχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς
Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ
γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν,
καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι
τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ
τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε καὶ
Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκη-
ρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκε-
τεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Σπῆχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ
Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ
Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα
τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσα-
ντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγα-
θὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

ᾠχος β'

Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων Κύριε, εἰς μνείαν τῶν προσδοκωμένων ἄγει με, καὶ καθορῶν μου τὴν καταδίκην, προσφέρω σοι τὴν ἐκ βασάνων φωνήν· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια! τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὔρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνον τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφραγισθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ αἰῶδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ οἱ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἡτοίμασα

ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὐσπαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὐρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὐροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (3)

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

(Ὁ Ἱερέας τὴν δέξιν

ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων

ὅπως καὶ τὰ ψυχοσάββατα

καὶ στο τέλος τὰ κάτωθι κάθισματα)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Κύριε, ἐλέησον.(γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως... Κύριε, ἐλέησον.(γ')

Ὁπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ... Κύριε, ἐλέησον.(γ')

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν... Παράσχου Κύριε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός... Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.(γ')

Ὁτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις... Ἀμήν.

Νεκρώσιμον Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημелήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...*Θεοτοκίον*

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, Υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὁτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν α', Ὡδὴ α'

ᾠδὴ πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἀσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ τῷ ἡμῶν, ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὥδην ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Σπῆχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου

πυρὸς αὐτοὺς ῥύσῃται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Σπῆχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὅρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Σπῆχ. Ἀἰ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀντιστήσονται.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς, διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθόδοξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Σπῆχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὅς περ κατεκάλυψεν ὑγρὰ, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Σπῆχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στήσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστῃ, ἀπολογουμένους.

Δόξα...

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα ἀνθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα,

καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἄναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ὅντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε, τῷ Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, Ἥλιος ἐν κόσμῳ, ὁ δεσπότης, τῆς δικαιοσύνης.

*Κανὼν α', Ὡδὴ β',
ᾠδὴ πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς*

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόανθρωπος». *(Δίς)*

Σπῆχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πῆξας ὅρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Σπῆχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηροῖς γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Σπῆχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Κοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν

τῇ παρουσίᾳ σου, συμπήξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Σπῆχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὁ τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἶδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἡκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι, τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα...

Ὑπερτελεστάτη μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἀρρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῃ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

*Κανὼν α', Ὡδὴ γ',
ᾠδὴ πλ. δ'
Ὁ Εἰρμὸς*

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Σπῆχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξιώσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Σπ'χ. **Κ**αὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Σπ'χ. **Αἱ** ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Σπ'χ. **Α**νάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὕς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα...

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμβάνουσα, ὁράται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ακατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἀγνὴ φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθὺς, καὶ βροτῶν γένος, ὕμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ γ', Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Μικρὴ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Αντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Γοί, Κύριε.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν..

Αμήν.

Κάθισμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος πλ. α'

Ὁ δὲ ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα ἄγνῃ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ, οἶδα Παρθέने, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

ᾠδὴ δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόανθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς

σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ
σῶσόν με.

Μικρὴ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Goί, Κύριε.

Οὐ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον
Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη,
οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτη-
τος.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνα-
τος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν
ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς
διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν
αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς
ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν
μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπε-
λεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευ-
σόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον
ποιοῦντες ὥδην τό, Ἀλληλούϊα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου
τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι

Ὁ Βουνός, ὡς Κάρμηλος, ἦν
Αὐξεντίω,

Φανέντι τᾶλλα πλὴν τελευτῆς
Ἡλίας.

Λεῖψε βίον δεκάτῃ Αὐξέντιος
ἡδὲ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ

Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχοι

Φύσει μαρानθεὶς σαρκίου,
θάλλει Μάρων,

Μετεμφυτευθεὶς τῆς Ἑδὲμ τῷ
χωρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχοι

Πράξεις τὸ ταῦτὸν εὔρε κλήσεως
πλέον,

Πρὸς τὸν σύνοικον Ἀβραάμ
Ἀβραάμης.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τριώδου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων
τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων
εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως
ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πα-
τέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νε-
κροῖς, Λόγε,

Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου
μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων
ψυχὰς κατὰταξον, Δέσποτα Χρι-
στέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκη-
ναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος
ἀθάνατος, Ἀμήν.

Ὡδὴ η'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προ-
σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα,
καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρ-
θένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον
γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις ὑμῶντες, μεγαλύνωμεν.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ὡχος πλ. δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Ὡδὴ θ'.

Ὡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ὡχος πλ. δ'.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Μικρὴ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Γοί, Κύριε.

Ὅτι Σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις....

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ὡχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἐπερον Ἐξαποστειλάριον

Ὡχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, ἔνθα

ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη ὁμοῦ καὶ στε-
ναγμός, ἴλαθι ὡς φιλόανθρωπος,
ἅπερ ἐν βίῳ ἡμαρτον· μόνος γὰρ
ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καὶ
ἐλεήμων, νεκρῶν καὶ ζώντων Δε-
σπότης.

Θεοτοκόν

ᾠχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Μαρία θεονύμφευτε, Χριστὸν
ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπερ ἡμῶν
τῶν σῶν δούλων, σὺν θεηγόροις
Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων
δήμοις τε, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ
πάντων τε τῶν Δικαίων, συγκλη-
ρονόμους γενέσθαι, τῆς οὐρανῶν
βασιλείας.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψί-
στοις· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγε-
λοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Σπχηρὰ Προσόμοια

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες
Ἀδελφοί, τὸν χοῦν ἡμῶν βλέποντες,
καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀσθενές,
καὶ τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, καὶ τὸ
τέλος ὁψώμεθα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ
σκεύους τῆς σαρκός, καὶ ὅτι κόνις
ὁ ἄνθρωπος, βρῶμα σκωλήκων καὶ
φθορά· ὅτι ξηρὰ τὰ ὅστ᾽ ἡμῶν,

ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν· τοὺς
τάφους κατίδωμεν, ποῦ ἡ δόξα;
ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; ποῦ ἡ
εὐλαλος γλῶσσα; ποῦ ἡ ὀφρὺς; ἢ
ποῦ ὁ ὀφθαλμός; πάντα κόνις καὶ
σκιά· διὸ φεῖσαι Σωτὴρ πάντων
ἡμῶν.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλ-
πιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀπατᾶται ἄνθρωπος αὐχῶν,
τί μάτην ταράττεται, ὁ πηλός, καὶ
μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; τί οὐ λογίζεται
ὁ χοῦς, ὅτι κόνις τὸ φύραμα, καὶ
σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; Εἰ
οὖν πηλὸς ἐσμὲν ἄνθρωποι, τί προ-
στετήκαμεν τῇ γῇ; καὶ εἰ Χριστοῦ
ἐσμὲν σύμφυτοι, τί οὐ προστρέχο-
μεν αὐτῷ, καὶ ὅλην ἀφέμενοι τὴν
ἐπίκληρον καὶ ῥέουσιν ζωὴν, τῇ ζωῇ
τῇ ἀφθάρτῳ, ἀκολουθοῦντες; ἥτις
ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ φωτισμὸς τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς
καὶ ὀργάνῳ.

Ο τῇ χειρί σου πλάσας τὸν
Ἀδάμ, καὶ στήσας μεθόριον,
ἀφθαρσίας, καὶ θνητότητος Σωτὴρ,
καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθορᾶς
ἀπαλλάξας τε, πρὸς τὴν πρώτην
μεταθέμενος ζωὴν, αὐτὸς τοὺς
δούλους σου Δέσποτα, οὓς προ-
σελάβου ἐξ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων
ἀνάπαυσον, καὶ ἐν χορῷ τῶν ἐκλε-
κτῶν, καὶ τούτων τὰ ὀνόματα, με-
ταγράψας ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἐν
φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἐξαναστήσας
σάλπιγγος ἤχοι, καταξιώσον

αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ Ἄδου καταλύσας τὴν ἰσχύν, θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί, ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ Ἄδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, αὐτὸς ἡμῖν ἐχαρίσατο, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός, αὐτὸς ἀνιστᾷ ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης, μετ' εὐφροσύνης πάντας ἄξιοι, τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Νεκρώσιμον. Ἦχος β'

Δόξα...

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἡχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστέ ὁ Θεός. Τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα Δέσποτα τῶν σῶν δούλων ἀεὶ.

Θεοτοκίον. Ἦχος β'

Καὶ νῦν...

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης, Ἅγιος ὁ

ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ὁ προεστῶς: **Γ**οὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλο-
κλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν
καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΚΑΙ ΑΡΧΟΜΕΘΑ ΨΑΛΛΕΙΝ ΤΑ
ΑΠΟΣΤΙΧΑ.

Ἀπόσπικα τῶν Αἰνῶν.

Σπικηρὰ Προσόμοια

Νεκρώσιμα Θεοφάνους.

Σπικηρὰ Προσόμοια ᾠδὴ β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν,
σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες
Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας, ζωὴν
αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν,
Σωτὴρ ἐδωρήσω, ὅθεν σου
δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον,
πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας,
καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης,
τούτους καταξιώσον, Φιλάνθρωπε.

Σπικηρὰ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου Κύριε.

Ἴνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς,
θείας βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν
ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον, κα-
ταδεξάμενος, διὰ τοῦτο δεόμεθα,
τῇ σὴ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους
ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου,
πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας,
καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους,
τούτους καταξιώσον, Φιλάνθρωπε.

Σπικηρὰ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὡσαὶ τὸ σὸν πλάσμα βουλη-
θεῖς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ
μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς
ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρα-
σας, τὸν σύμπαντα Κόσμον, Αἷματι
τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει
τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ
γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους
καταξιώσον Φιλάνθρωπε.

Τὸ Νεκρώσιμον τοῦ Ψυχосαββάτου

τῶν Ἀποσπικῶν Αἰνῶν. ᾠδὴ πλ. β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Ἀλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ
τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν
Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἰὼν ἐξηρεύξατο· δι'
αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος,
παγγενὴ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον·
ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε
τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν
ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν
βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς
προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν
σου ἀνάπαυσον.

ᾠδὴ πλ. β'.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡσαὶ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν σοφίᾳ
δημιουργήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ τοὺς

Προφήτας ἐξαποστείλας ἡμῖν προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρῦξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν, προεφήτευον τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δέ, τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ ἔτυχον δόξης ἐκ τούτων, καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς σοι τῷ Δεσπότη, σὺν τῇ τεκούσῃ σε Μητρί. Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς ψυχάς, ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξιώσον τῆς βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

*Πληρωθέντων τῶν ἀποσπύχων
ὁ ἱερεὺς λέγει.*

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἡμεῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *(ἐκ γ')*.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

*Ἀπολυτίκιον,
ᾠχος πλ. δ'*

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

ᾠχος πλ. δ'

Εὖ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Καθημερινῶν)

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'

Σπύχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπύχ. **Τ**οῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρῶτ' ἡμεῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπῆχ. **Ὁ**τι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσμαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπῆχ. **Ὁ**τι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟ Β'

Σπῆχ. **Ὁ** Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπῆχ. **Κ**αὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπῆχ. **Θ**αυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπῆχ. **Τ**ὰ μαρτύριά σου ἐπιστήθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'.

Σπῆχ. α'. **Δ**εῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Π**ροφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Σπῆχ. **Ὁ**τι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Μικρὰ Εἰσόδου.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον,

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν

δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Σε μνημόσυνο....το Νεκρώσιμον

ᾠχος πλ. δ'

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν
δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρ-
τον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμε-
νος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν
ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Νεκρώσιμον. ᾠχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον,
Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη,
οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτη-
τος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος Κοιμηθέντων.

Προκείμενον ᾠχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Στίχ. **Π**ρὸς σέ Κύριε κεκράξο-
μαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπι-
στολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνω-
σμα.(Κεφ Δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν
περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυ-
πῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ
ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν
ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,
οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας
διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ.
Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ
Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ πε-
ριλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν
τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς
κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν
κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου,
καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσε-
ται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν
Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον,
ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλει-
πόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἄρπα-
γησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντη-
σιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω
πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα. (γ'). *ᾠχος πλ. β'.*

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ
προσελάβου.

Στίχ. **Κ**αὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκριω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου*

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. ἦχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προ-
σελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ἀλληλούια

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

ἦχος β'

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὁμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. *(τρίς).*

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων
πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χρι-
στέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Α**μήν.

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.*